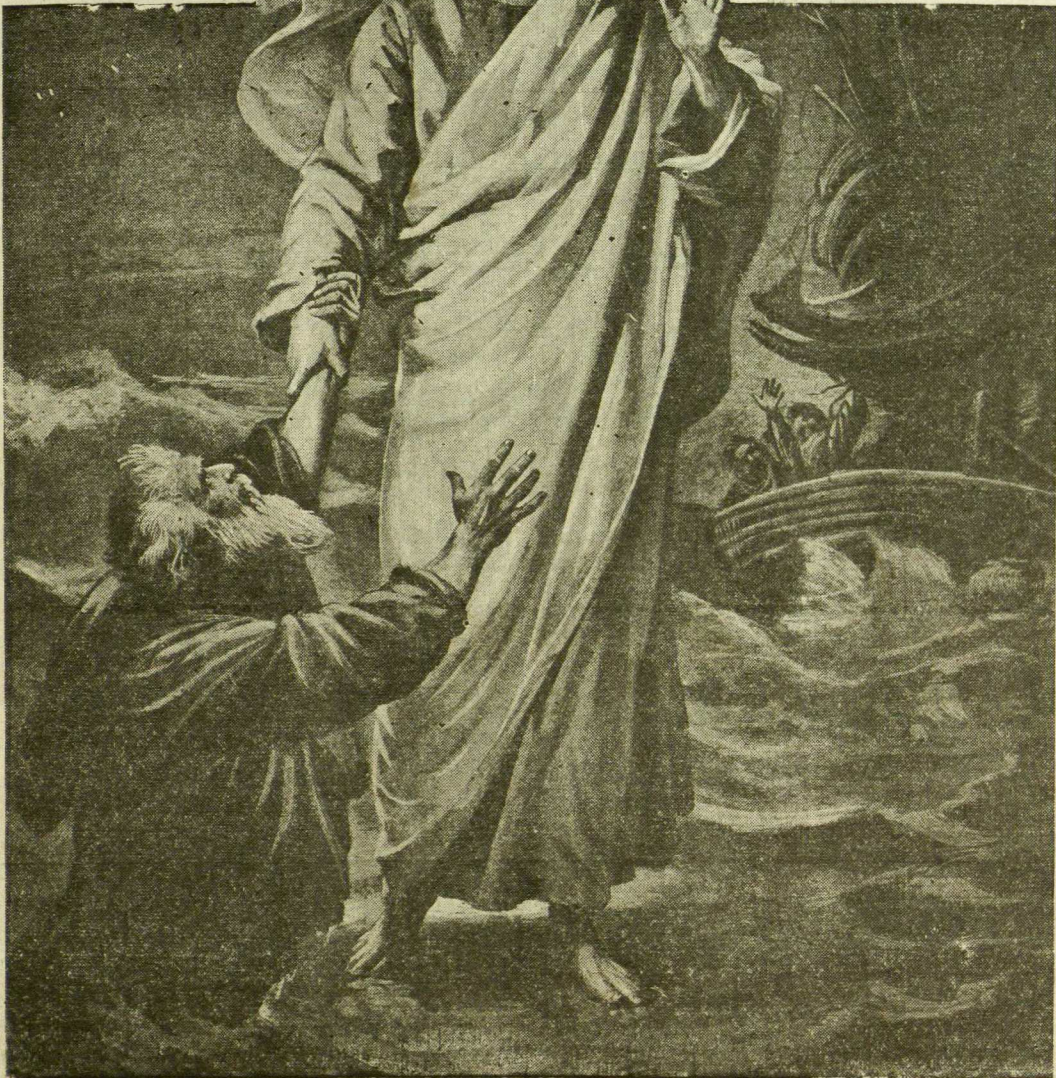

LATVAS

No. 32. Metai VII

Rūg. (Aug.) 6, 1927

1958 valst.
republikas
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

KORINT. 10, 6-13.

BROLIAI: negeiskime pikta, kaip kad jie geidė. Nebukite stabų garbintojai, kaip kaikurie iš jų, kaip yra parašyta. Žmonės sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti. Nepaleistuvaukime, kaip kaikurie iš jų paleistuvavo ir viena diena žuvo dvidešimts trys tukstančiai. Negundikime Kristaus, kaip kaikurie iš jų gundė ir žuvo nuo žalčių. Nemurmėkite, kaip kaikurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo žudytojo. Visa tai jiems atsitiko, kaip vaizduotas pamokinimas, parašyta gi mums išpėti, kuriems tenka gyventi amžių pabaigoje. Taigi, kas tariasi stovis, tevezidi, kad nepultų. Jusų nebuvo užpuolusi pagunda, perviršijanti žmogaus jėgas. Dievas yra ištikimas; Jis neleis jusų gundyti virš jusų jėgų bet dar padarys toki išėjimą iš pagundos, kad galėtumėte ją pakėiti.

E v a n g e l i j a .

LK. 19, 41-47.

ANUO metu Jėzus prisartiņes į Jeruzalę ir matydamas miestą, Jis verkė jo ir sakė: Kad gi ir tu ir tai šitoje savo dienoje pažintumei, kas tau neša ramybės, dabar gi tavo akims paslėpta! Nes ateis tau dienu, kad neprieteliai apves tavo pilimū, apguls tave, suspaus tave iš visur; parbloš ant žemės tave ir tavo vaikus, kurie yra tavyje ir nepaliks tavyje akmens, nes tu nepažinai savo aplankymo meto. Įėjęs į bažnyčią, Jis pradėjo varyti laukan parduodančius joje ir perkančius. Jis jiems sakė: Parašyta: Mano namai maldos namai. Jus gi padarėte iš jų galvažudžių lindinę. Jis mokino kasdien bažnyčioje.

— 0 —

ANGLIJA. — Leeds mieste įvyko skaitlinga atviram ore katalikų procesija tikslu padėkoti Dievui už mergaitės Mary Healy išgijimą stebuklingojoje Lourdo vietoje.

Mergaitė turėjo kojos tuberkulą ir keletą metų negalėjo nei žingsnio nužengti be kriukių.

Su buriu maldininkų jinai nuvyko stebuklingon vieton ir tenai pilnai išgijo. Namie

gydytojai jai buvo pranešę, kad tas pagydyti nebegalima.

Mergaitė namo parvyko be kriukių. Paliuko toj vietoj, kur pasijuto galinti be jokios pašalinės pagalbos paeiti.

Lourde taipat pagijo ketverių metų bernaitis, kurs del katerakto (akių liga) buvo negygs. Berniukas atgavo regėjimą.

Lietuvos Katalikų Šeštojo Kongreso Nutarimai

Lietuvio kataliko gyvenimas apima įvairias sritis. O Katalikų Bažnyčios priešai norėtų, kad katalikai visai nesiikištų į visuomeninį veikimą, kitaip sakant, norėtų sau pasikinkyti žmogų kataliką ir jį skriausti. Lietuvos katalikai ima reikšti didesnio gyvumo; savo reikalus ginant. Pabaigoje birželio ir liepos pradžioje Kaune įvyko šeštas Lietuvos katalikų Kongresas. Kongreso nutarimai — tai kelrodis Lietuvos katalikams, ką jie turi artymoje ateityje daryti.

Bet tame Kongrese dalyvavo šv. Tėvo Atstovas, Lietuvos vyskupai ir žymiausi visuomeniniai veikėjai. Jų apsvarstyti ir išspręsti reikalai turi didelės svarbos.

Mums, Amerikos lietuviams, yra svarbu susipažinti su tais Kongreso nutarimais ir, kiek mūsų sąlygoms pritaikitina, galėtume vykinti savo socialia-me veikime.

Tie Kongreso nutarimai yra tokie:

Reikalas įstoti į Katalikų Veikimo Centrą.

1. Priešingieji katalikų tikybai gailvalai Lietuvoje yra susibūrę į organizacijas, kurios visokiomis priemonėmis palaiko drausmingumą savo tarpe. Jei-gu katalikai liktų mūsų šalyje nesusi-būrę į stiprią organizaciją, tai mūsų tikybai mūsų žemėje tektų pergyventi sunkių valandų.

Imdamas tai dėmėsin Katalikų Ko-

ngresas kviečia visus katalikus Lietu-voje rašyti į K. V. C. skyrius parapijo-se ir visomis jėgomis vykinti Kristaus paliktąjį mums uždavinį.

(Amerikoje privalėtume visi prisidėti prie L. R. K. Federacijos. "L." red.)

Tikybės mokymo reikalu.

1. Kadangi kiekvieno gimdytojo ar vaikų globėjo šventa pareiga ir teisė yra išauklėti savo vaikus gerais žmo-nėmis, tikinčiais į Dievą ir branginan-čiais savo sielą.

2. Kadangi kiekvieno piliečio šven-ta teisė yra, kad jo dedamieji švietimo reikalams mokesčiai tarnautų geram au-klėjimui,

3. Kadangi kiekvienos mokyklos pareiga yra išauklėti vaikuose įsitikini-mų pastovumą,

4. Kadangi valstybinės mokyklos kryptis priklauso nuo krypties partijos, gavusios valdžią šalyje,

5. Kadangi mūsų šalyje keičiantis vyriausybėms su jomis maino savo pa-žiuras daugybė auklėtojų, pratindami tuo pavyzdžiu ir mokinius į pažiūrų ne-pastovumą.

Tai

Katalikų Kongresas prašo Lietuvos Vyriausybę įvesti proporcingų piliečių įsitikinimus atatinantį švietimo lėšų suskirstymą visoms mokslo ir mokymo sritims, kad katalikai, t. y. 86 proc. Lie-tuvos gyventojų, turėtų galimybės sa-vo vaikams užtikrinti katalikišką auklė-jimą pradžios mokyklose, aukštesnėse,

specialinėse ir aukštosiose.

Kooperacijos reikalai.

1. Kadangi lietuviams yra aiškus reikalas dėtis kooperatyvus, arba juos remti.

2. Kadangi kooperatyvo didžiausias reikalas yra sutartis, kuri reikalauja didelio solidarumo, ir kuri negalima išlaikyti susiėjus žmonėms per daug įvairių pažiūrų,

3. Kadangi gerai vedamas kulturai tarnaujantis kooperatyvas negali apsieiti be pelno, kurio dalį jis privalo skirti grynai kultūriniam tikslams, kurie katalikams buva vienoki, nekatalikams — visai priešingi,

Todel

Katalikų Kongresas pareiškia, jog katalikai, jei jie dedasi į kooperatyvus, kad dėtusi tik į katalikiškus ir katalikų kooperatyvams jungti tik į savas katalikiškas sąjungas.

Juridinė Bažnyčios buklė.

Katalikų Kongresas prisimena, kaip malonu katalikams buvo pereitų 1926 m. pabaigoje girdėti ponų Ministerių žodžius apie reikalą sutvarkyti juridinę Katalikų Bažnyčios padėtį Lietuvoje, apie sudarymą konkordato su Ap. Sostu, apie tikibinio auklėjimo aprūpinimą ir dabar Katalikų Kongresas įgalioja KVC Vyr. Valdybą kreiptis į Vyriausybę ir išdėstyti jai, kaip didis yra reikalas kuo greičiausiai sudaryti konkordatą su Apaštalu Sostu.

Labdarybė

1. Labdarybės reikalas. a) Kadangi

gi pasaulyje visuomet buna varguolių, b) Kadangi katalikų pareiga yra juos aprūpinti, c) Kadangi yra reikalo skirti tikruosius varguolius nuo apsimitančių.

K. V. C. skyrius privalo sudaryti, jei galima, kiekvienoje parapijoje labdarinę draugiją ir aprūpinti visus toje parapijoje gyvenančius varguolius.

Menas.

Kadangi daugelyje parapijų mokytojų ir vargoninkų pareigos yra lengvai suderinamos, kadangi tų pareigų sujungimas viename asmenyje yra pageidaujamas ne vien finansiniu, bet ir meno atžvilgiu, todėl siuloma K. V. C. Valdybai išdirbti ir patiekti kam reikia sumanymą, kad mokytojams būtų galimybės lengvai ir pakankamai išmokti bažnytinės muzikos, bent tiek, kiek to reikia sodžiaus nedidelėse parapijose.

1. Kadangi liaudies giedojimas Lietuvos bažnyčioje yra pagaminęs menui gražių ir net kilnių bažnytinės giesmės kurinių, kadangi toks giedojimas labai platina ir stiprina liaudyje giedojimo skonį, kadangi jis prisideda ir šiaip prie jausmų sušvelninimo ir išstobulinimo, todėl Katalikų Kongresas kreipiasi į Lietuvos klebonus, vargonininkus ir kitus šio meno mėgėjus, ypač parapijų giedorius ir visą katalikiškąją visuomenę, prašydamas, kad grįžtų į seną ir mūsų tautai garbingą įprotį visiems giedoti bažnyčioje.

Liet. Katalikų Blaivybės Sekcijos nutarimas.

VI-sis Katal. Kongresas, pripažin-

damas didelę blaivumo darbo svarbą vardan tautos ateities, kviečia visas katalikiškas organizacijas bei veikėjus prisidėti prie to darbo:

1) tiriant girtavimo priežastis savo apylinkėje,

2) ieškant ir taikinant gyvenimui vietos sąlygoms tinkamas priemones toms priežastims pašalinti,

3) nusistatant vietos sąlygoms tinkamą taktiką,

4) organizuojant atitinkamas parodas, platinant literatūrą ir naudojant visas kitas konkrečias priemones.

5) leidžiant blaivybės minčiai įeiti ir į kitų netiesioginių blaivybės organizacijų veikimą ir spaudą,

6) prisidedant prie vaikų ir jauni-

mo blaivaus auklėjimo propagavimo ir organizavimo.

VI Kat. Kongresas, pripažindamas girtavimo žalingumą, reiškia gilaus pagaidavimo, kad visos katalikiškos šeimos ir kultūrinės bei ekonominės organizacijos nevartotų per daromus pokylius svaigiųjų gėrimų.

Nutarimas del Eucharistinių kongresų ruošimo Lietuvoje.

VI-sis Lietuvos Katalikų Kongresas paveda KVC Valdybai pareigą sudaryti ypatingą komitetą, kuris turėtų tikslų ruošti Eucharistinius kongresus atskirose Lietuvos apylinkėse, įvairiose diecezijose ir tautinius visos Lietuvos Eucharistinius kongresus.

Pavasarininkų Kongresas

Š. m. liepos mėn. 2—4 dienomis laikinoji Lietuvos sostinė Kaunas pamatė tai, ko savo amžių nėra mačiusi. Čia iš visos Lietuvos, iš tolimiausių Žemaitijos, Aukštaitijos, Dzukijos ir Sudavijos kampelių suplaukė gausus Lietuvos jaunimo pavasarininkų būriai. Pripludo Kaunas tikrų lietuvių. Atvykusių buvo dešimtis su viršum tukstančių. Nemaža armija! Be to, į šį didingą "Pavasario" sągogos kongresą atvyko ir mūsų broliai lietuviai vyčiai, Amerikoje, Latvijos lietuvių "Šviesos" draugijos narių būrys su labai gražiu choru ir vokiečių katalikų eškursija.

Pirmasis kongreso susirinkimas įvyko atidarant pavasarininkų parodą Nepriklausomybės Aikštėj liepos 2 d. Penkios dešimt tukstantinės pavasarininkų armijos vadas prof. J. Eretas gražiai prabilo į kelių tukstančių minią reikšdamas džiaugsmo, kad taip gausus jaunimo skaičius atvyko ir parodė, jog pavasarininkai ne tinginiai, kad jie su savim atsivežė gražiausių darbėlių. Po jo kalbėjo Amerikos lietuvių Vyčių atstovas kun. kapitonas Jonaitis ir poetas Liudas Gira. Jie abu reiškė gilaus džiaugsmo, kad Lietuvos jaunimas sugeba padaryti gražių dalykų savo ran-

komis. Ir tikrai buvo kuo džiaugtis ir ką girti. Didžiulės Lietuvos Universiteto salės buvo pridėliotos prikabinėtos gražiausių daiktų, kurių žymią daugumą sudarė lietuvių gražiausi audimai, mezginiai, tautiškos juostelės ir t.t.

Tos pat dienos vakarą Valstybės Teatre dainavo gausus pavasarininkų kuopų chorai. Pirmą kartą V. Teatro sceną pripildė Lietuvos kaimas ir puikiai sudainavo.

Anksti rytą, liepos 3 dieną, margos jaunimo minios traukė į Kauno bažnyčias. Keturios bažnyčios: Bazilika, Jėzuitų, Igulos ir Kunigų Seminarijos buvo pilnos, kaip per didžiausius atlaidus. Apie 9 $\frac{1}{2}$ val. pavasarininkai rinkosi įvairiose Kauno aikštėse ir gražiais tvarkingais buriais traukė į Rotušės aikštę, kur gražiai papuoštoj vietoj Jo Ekscelencija Arkivyskupas J. Skvireckas laikė sumą. Rotušės aikštė pilna žmonių galėjo buti arti dvylikos tukstančių žmonių. Ties čia galinga minia plėvesavo šimtai tautišku ir pavasarininkų vėliavų. Pamaldoms pasibaigus vyskupas M. Reins pasakė pamokslą. Paskum kalbėjo "Pavasario" są-gos pirm. prof. J. Eretas, — ir Jo Ekscelencija Valstybės Galva Prezidentas A. Smetona. Ponas Prezidentas reiškia gilaus džiaugsmo pavasarininkais, primindamas, kad pavasarininkai sukurs mūsų tautai gražią ateitį. Dar kalbėjo Kauno burmistras p. J. Vileišis, S-gos įkurėjas kan. P. Dogelis, Amerikos "Vyčių" atstovas p. Viesula, vokiečių katalikų jaunimo vardu p. Dinovskis, Latvijos katalikų vardu p. Kuprins. Taip pat kalbėjo di-

džiausių Lietuvos organizacijų vardu, p. Ambrozaitis, Mikšys, Krupavičius ir Noreika. Kiekvienas jų liete liejo pavasarininkams nuoširdžių linkėjimų vesti jauną lietuvių kartą į šviesų rytojų.

Po to buvo milžiniška eitynė didžiosiomis Kauno gatvėmis. Visų pirma jojo tautiškais rubais apsidarę raiteliai ir dviratininkai. Paskui jų ėjo didžiulė jaunimo banga. Kiekvienas regijonas vedė tvarkingai surikiuotus rajonus, o rajonai kuopas. Kiekvienos kuopos pavasarininkai ėjo gražiai išsirikiavę po keturius ir nešė tris vėliavas: vieną kuopos ir dvi tautiškas. Kuopų vėliavų buvo arti pusketvirto šimto. Visa ši eitynė atrodė nepaprastai gražiai. Kuopos ėjo dainuodamos dudų orkestrais. Dar buvo vežama gyvųjų paveikslų, kurių žymiausi: geležinis vilkas ir Vilniaus pilis.

Ši gražioji jaunimo srovė buvo kelių kilometrų ilgumo ir reikėjo pusantros valandos sugaišti, norint šią minią praleisti akimis. Šie gražūs buriai sustojo Nepriklausomybės aikštėj prie Igulos bažnyčios, kur Šv. Tėvo Atstovas monsignoras Faidutti suteikė palaiminimą. Po to visi traukė prie Karo Muziejaus ir į jo sodelį suplaukė visos vėliavos. Čia, kritusiems už Lietuvos laisvę, prie paminklo padėta Amerikos "Vyčių", Rygos "Šviesos" draugijos ir Kongreso prezidiumo vainikai, pasakyta karštų prakalbų ir po to minia išsiskirstė.

Apie 5 val. P. Vileišio aikštėj įvyko Dainų Šventė. Šventę atidarė Jo Ekscelen. Prezidentas p. A. Smetona ir chorvedžiams prisegė garbės ženkle-

lius. Po to iškilmingai keliolikos tukstančių minios akivaizdoj Vyriausiam kariuomenės Vadui generolui S. Žukauskui buvo įteiktas aukso kardas, Amerikos "Vyčių" dovana. Giliai susijaudinęs Generolas prabilo į minią ir baigė šiais žodžiais: "Su šiuo kardu tikiuos praskinti kelią į Vilnių". Po to dainavo trijų tukstančių jungtinis choras ir graži Lietuvos dainelė nuaidėjo Kauno padangėmīs. Visiems susidarė kuo geriausia nuotaika.

Liepos 4 dieną taip pat praėjo gan iškilmingai. Vienur sportavo, kitur skambėjo chorai, o apie 4 val. p.p. P. Vileišio aikštėj po gražių dainelių Kongresas buvo uždarytas. Dar Valstybės

Teatre buvo atsižymėjusių chorų koncertas ir išdalytos dovanos.

Bendrai šis kongresas buvo mūsų jaunosios kartos balsas dėl lietuvių tautos ateities. Šiame kongrese Lietuvos jaunimas savo pasiryžimu, darbais ir gabumais pasakė visai mūsų tėvynei, kad mes greit pavysim priekin pažengusių Vakarų Europą, jei remsime ir dėsimės į kultūrinės tautiško katalikiško jaunimo organizacijas. Tad visi jaunuoliai (ės) tapkime pavasarininkais ir tenelieka Lietuvoj nė vienos trobos nepapuoštos kilniu obalsiu "Dievui ir Tėvynei." Dieve padėk! Mums šviečia gražus ateities rytojus.

J. V.

APAŠTALYSTĖS MALDOS INTENCIJA.

Bendroji Intencija Rugpjūčio mėn., 1927

Patvirtinta Šv. Tėvo Pijaus XI

KOVA SU SPIRITIZMU

Prieš dešimts metų Šventoji Apeigų Kongregacija paskelbė pranešimą Šv. Tėvo patvirtintą, kad yra draudžiama katalikams dalyvauti bent kokiame spiritizmo seause — bandymuose, ar ten bus vartojama medijumas ar ne. Tas pasilieka galvoje, jeigu net būtų tos pratybos daromos iš pamaldumo.

Katalikas negali dalyvauti net kaipo žiurėtojas, neprisidėdamas pats prie seauso ir protestuodamas tyliai ar balsiai, kad nenorįs bendrauti su blogomis dvasiomis.

Tasai Šventojo Tėvo įsakymas buvo išsautas spiritizmo išsiplėtimu, ypač kairiose Europos šalyse.

Labai didelis šeimynų skaičius suiro

Pasaulinio Karo metu. Daugelis jų pasirodė be ganėtino Dievo įsakymų pažinimo. Pasidarė plati dirva, spiritizmo platiniojų išnaudojama.

Yra visiškai uždrausta stengtis panašiomis priemonėmis naudotis bendrauti su suirusiais.

Skaudus patyrimas parodė, kad tie, kurie neklauso Dievo ir Jo Bažnyčios nurodymų šiuo žvilgsniu, nupuola ir savo tikėjime ir savo doroje ir daugelyje atsitikimų įgauna nesveikatą.

Katalikai melsis šį mėnesį, kad spiritizmo gerbėjų antpludis sumažėtų, kad visi mūsų žmonės būtų apsaugoti nuo baisių to blogo pasekų.

Tretininkų Žinios.

Dvasiškoji Komunija.

Pamaldūs žmonės myli Jėzų ir norėtų kiek galima daugiau Jam panešėti visu savo gyvenimu. Stengiasi todėl savo gyvenimą tvarkyti Jėzaus dieviškojo mokslo dėsniais. Bet Išganytojas ne vien mokino, gyvendamas ant žemės matomu būdu, — jisai mokina ir dabar per savo įsteigtąją Bažnyčią. Jėzus Kristus kėlė žmogaus mintį ir širdį prie amžinųjų tiesų prieš du tukstančiu metų, — tą patį daro ir dabar.

Be to, Išganytojas pasiliko pats savo liutosu noru žmonių tarpe, jei galima taip išsitarti, pusiau regimu būdu; butent, švenčiausiam Altoriaus Sakramente, Pusiau regimu būdu, nes paslėpęs savo dievystę ir žmogiškąją prigimtį duonos ir vyno panašumus, o duonos ir vyno esmę permainęs kunigo lupomis, kuriam suteikė tą dievišką galybę, į savo Kuną ir švenčiausiąjį Kraują, regimu būdu maitina, peni savo brangus, nors dažnai nedėkingus, brolius, žmones. Jisai geiste geidė numylėtų žmonių tarpe pasilikti, kad nuolatine savo pagalba juos sutvirtinti kelionėje prie amžinosios laimės. Jėzus mus myli. Del tos meilės Jisai tapo meilės kalinys. Todėl Jisai labai nori, kad su gyna širdimi, su tyra sąžine eitume prie Jo ir Jį pakviestume į savo suvargusią sielą.

Bet nevisuomet galima Jėzų priimti švenčiausiam Sakramente, — vos vieną kartą dienoje. Pamaldaus-gi žmogaus siela norėtų nuolatos Jį už svečią turėti savo širdyje. Reiškia Jėzui kuodidžiausią meilę, visišką Jam atsidavimą, kviečia Jį pas save.

(Tie maldingieji valios aktai vadinasi dvasiškoji Komunija.

Katalikų Bažnyčia, norėdama, kad žmonės kuodaugiau mylėtų Jėzų ir tą Jam pareikštų savo valios aktais, ypatingu bū-

du pataria ir ragina dažnai vartoti dvasiškąją Komuniją.

Prie tikrosios (realės) Komunjijos reikalinga daug prisiruošimo. Prie dvasiškosios Komunjijos tai nėra būtina reikalinga. Tik vieną dalyką nereikia pamiršti, — norint dvasiniai su Jėzumi bendrauti, norint Jam savo meilę pareikšti, negalima Jam meluoti. O jam pameluosite, jeigu prieš Jį busite nusikalte, reiškia, Jo meilės neturėsite širdį, o sakysite lupomis myli Jėzų. Todėl dvasiškąją Komuniją priimant reikia žiurėti savo širdies grynumo. Dvasiškąją Komuniją galima daug kartų priimti toj pačioj dienoje; kelis kartus prieš piet ir kelis kartus po piet, jeigu, žinoma, užsiėmimai ir kitos pareigos žmogaus minties neišblaško. Toji dvasiškoji Komunija ypač patartina vartoti šv. Mišių laike, kuomet del kokių nors priežasčių negalime artintis prie Dievo Stalo.

Maldele galima kalbėti sekančią priimant dvasiškai Komuniją:

“Saldžiausias Jėzau, tikiu, jog švenč. Sakramente esi pasislėpęs su savo kunu, siela, dievyste ir žmogyste. Jame Tave garbinu ir myliu daugiau, kaip viską. Karščiausiai Tavęs ilgiuos ir trokštu, nes Tu vienatinė mano laimė, gyvenimas ir viskas. Negaliu šią valandą Sakramento būdu priimti Tave, Viešpatie, taigi ateik Jėzau, bent dvasiškai į mano širdį ir pripildyk ją savo šventumo dovanomis. Visai Tau, Viešpatie, atiduodu savo kuno ir sielos jėgas, lyg butum dabar švenč. Sakramento išvaizdoje pas mane atėjęs. Trokštu visada su Tavimi buti susijungęs; neleisk-gi, Viešpatie, kad bent valandėlę gyvenčiau be Tavo malonės, nuo Tavęs atsitraukęs. Tu buk mano mokytojas, vadovas ir globėjas per visą mano gyvenimą. Amen.”

Uršulės Nelaimės

(Tęsinys).

“Aa! Gera tai žinoti,” atsakė pilietis, Šeduba, nes tai tokia buvo mažojo žmogelio pavardė. Jis išsitraukė iš savo kišenės gerai suteptą knygelę, kurion paskubomis jis įrašė paišelių keleta žodžių ir, priėjęs arčiau lango, geriau įsižiūrėjo į jauną moterį, kuri valgirdino savo jauniausią kūdikį.

Tuo laiku Uršulė Lefortienė buvo dvidešimts penkių metų amžiaus. Ji buvo gana aukšta ir gražaus sudėjimo. Jos rausvi veidai liudijo apie jos tvirtą sveikatą; jos akys, permatomo mėlynumo, reiškė jos budą, kuriame buvo mišinys švelnumo ir tvirtumo. Ji buvo pasirėdžius labai kukliai ir švariai.

“Buk linksma, mano vaikelį,” tarė jai senas daktaras. “Viskas eina kogeriausia; į kokias aštuonias dienas, ar daugiau, mažutis Juozukas atgaus savo pilnus veidelius.” Taip kalbėdamas jis atsistojo ir, dėdamas ant galvos trikampę skrybėlę su didele trispalve kokarda, pradėjo eiti durų link; bet staiga atsukęs atgal, jis paklausė Uršulės tyliai: “Ar negavai kokių žinių apie vyskupą?”

“Deja! Jokių,” ji atsakė, giliai atsidusdama. “Jau du mėnesiu kaip negaunu nei žodžio. Nežinau, ar Lofertas dar gyvas, ar miręs. Dieve duok, kad nei vieno jų dviejų neištiktų nelaimė. O kodėl man mano vyras neleido keliauti su jais sykiu! Ištrėmimo vargai ir trukumai nebutų buvę taip sunkūs, kaip susirūpinimas, kurį kenčiu čia.”

“Toje padėtyje, kurioje jis buvo”, atsakė daktaras, “tai daryti nebuvo galima. Beto, jo padėtis jam dabar lengvesnė ir leidžia daugiau veikti, o apie tamstą jis žino, kad esi namieje, savo šalyje, gerbiama visų, kurie tik tavę pažįsta. Aš tikiu, kad šie audringi laikai greitai praeis ir tavo vyras sugrįž atgal. Tuom tarpu buk užtektinai atsargi ir išmintinga, nes kalbama, kad naujasis viešas kaltintojas yra baisus niekšas, godesnis ir nuožmesnis už savo pirmtakuną.” Šiuos žodžius jis taip pamaži ištarė, kad jaunoji moteris vos galėjo juos išgirsti.

Daktaras, pasakęs visa, ką jis turėjo pasakyti, apleido tą namelį, o Uršulė, pasišaukus savo tarnaitę, pasiuntė ją vaistinėn parnešti užrašytų vaistų.

SKYRIUS II.

Apsilankymas.

Uršulė, pasilikusi viena su savo mažiausiu suneliu pastebėjo pirmą kartą, kad ji sekama žmonių iš anapus gatvės. Ji skubiai nuleido lango uždangą ir, paguldžius vaikutį, į lopšį, atsėdo šale jo užsimąščius.

“Tuom tarpu buk labai išmintinga ir atsargi”, tarė ji sau viena, svarstydama paskutinius daktaro žodžius. “Bet, nežiurint visako, yra tai geras darbas ir beveik tikra priedermė, ir aš ją pildysiu iki galo, nepaisant to, ko aš delto susilauksiu. Visa to likimą aš turiu sudėti Dievo rankosna.”

Kada ji taip pati su savim kalbėjo,

ir nakties tamsa pradējo imti viskā jī savo glēbj, jī išgirdo lengvā bildēs jī duris. Neramiuose laikuose paprasčiausios aplinkybēs pripildo širdj tirtelėjimu. Ne tuojaus jī puolē atidaryti durų. Valandēlę svyravo, paskui pamaži užžiebē lempā ir tik tuomet nusprendē atidaryti duris nesitikimiems svečiams. Pasirodē du jaunu vyru, keliaujančiu pirklių drabužiuose, ir labai atsargiai įslinko į namus.

“Ko jus norite čia?” tarē jī jiem — ir tuom pačiu laiku gerai prisiziūrēdama į juodu, niekaip negalēdama įžiūrēti, kad tai butų kas iš jos pažįstamų.

“Ar ne čia piliētēs Lefortienēs gyvenimas?” užklausē vienas tų vyrų beveik rodančiu baime balsu.

“Taip. Aš esu ta pati. Kā judu iš manęs norite?”

Žmogus, kuris kalbējo, nekurį laikā žiūrējo į ją intartinai, bet neišskaičydamas iš jos jauno ir gražaus veido nieka daugiau, kaip atvirumą ir teisingumą, prabilo į savo draugā keliais svetimtautiškais žodžiais, ir gavo iš jo teigiamą ženklā. Tuomet jis išsiēmē iš kišenias mažas žirkliukes, nukirpo vienā kamputį savo brusloto, iš kur jis ištraukē mažutį popieros gabalėlį, smulkiā sulankstyā. “Tai nuo pono Leforto”, tarē jis, paduodamas popierēlį namų savininkei.

Išgirdus sau brangų vardā jaunā moteris nušvito ir skubiai pastvėrus laiškā, išskleidus jį, norējo skaityti; bet pamatē prieš savo akis tusčios popieros gabalėlį. Tuomet jī nusiminusios ir apgautos balsu tarē, kā visa tai reikštų.

Keleivis nusišypsojo. “Atsargumo dėlei”, tarē jū vienas, “laiškas tapo parašytas tam tikru rašalu, kuris pasidaro matomas, kuomet jį palaikai prieš ugnį.”

Uršulē taip padarē ir labai greitai raštas pasidarē visiškai aiškus. Laiškas buvo jai adresuotas. Skubiai perskaičius jo turinį, jī laiškā gražino svečiams. “Tad judu esata”, užklausē jī, “p.p. Laža ir Galius? Aš girdėjau apie judu iš gandų ir buvau parengta judviejų sulaukti. Aš žiuri kaip į priedermę ir garbę pildyti mano vyro intencijā ir duoti jum prieglaudā ir pagalbā, kiek leidžia mano neturtingas namelis.”

“Deja! Tamistēle, aš nežinau, ar mudviem tiks priimti tavo kilnų pasiulymā,” atsakē Galius. “Ar neužtrauks ant tamistos ir tamistos šeimynēlēs nelaimių mūsų apsisojimas čia?”

“Mielas kunige,” tarē jaunā moteris, pertraukdama jo kalbā, “jei krikščioniškos meilēs karštis privedē judu prie pasirįžimo gryžti Francijon su tikslu gelbėti ir stiprinti vargšus persekiojamus šalies tikinčius žmones, neatimkite man laimēs padėti judviem tame darbe, ypač, kad kitur daug bus sunkiau judu paslėpti.

Aš esu nežymi. Gyvenu beveik užsidarius. Tai saugoja mane nuo pavojų geriau negu kitus. Kiek laiko atgal, vienas žymus Bažnyčios asmuo, kuris, taip kaip judu, nesibijo o buti nukankintu dėl pildymo tikybės reikalų Tregio mieste ir aplinkiniuose kaimuose, dažnai čia rasdavo sau pasislėpimā ir atsilsį.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Kunigų atmainos Panevėžio Vysk.
1 — 1 Panevėžio Šv. Trejybės bažnyčios rektorius kun. Ruškys Juozas atleistas ir jo vieton paskirtas kun. Tilvytis Jurgis, M. I. C.

2. Kun. Bumšas Bronislovas paskirtas nuo 1927 m. liepos 1 d. Šeduvos vikaru 2) nuo 1927 m. rugpjūčio 1 d. Šeduvos vidurinės mokyklos kapelionu ir Šeduvos Švenč. Jėzaus Širdies bažnyčios rektoriumi.

3. Šeduvos dekanas kun. Karosas sulig prašymu atleistas nuo 1927 m. rugpjūčio 1 d. nuo Šeduvos vidurinės mokyklos kapeliono pareigų.

4. Anykščių dekanas kun. Butėnas dėl nesveikatos atsisakęs nuo dekanato pareigų atleistas nuo jų.

5. Debeikių klebonas kun. Mikelinškas Kazimieras paskirtas Anykščių dekanu.

6. Kun. Rauduvė palikdamas Kupiškio vidurinės mokyklos kapelionu, paskirtas ir Kupiškio parapijos vikaru nuo 1927 m. liepos 1 d.

7. Kun. Prialgauskas Henrikas, palikdamas Skapiškio vikaru, nuo 1927 m. rugpjūčio 1 d. paskirtas ir Skapiškio vidurinės mokyklos kapelionu.

8. Kun. Kasperunas, Skapiškio klebonas, sulig prašymu nuo 1927 m. rugpjūčio 1 d. atleidžiamas nuo Skapiškio vidurinės mokyklos kapeliono pareigų.

9. Kun. Mickevičius Juozas palikdamas Raguvos vidurinės mokyklos kapelionu, nuo 1927 m. liepos 1 d. paskirtas ir Raguvos vikaru.

10. Kun. Steponaitis Jonas palikdamas Anykščių vidurinės mokyklos kapelionu, nuo 1927 m. liepos 1 d. paskirtas ir Anykščių vikaru.

Atmainos Kaišiadorių Vyskupijos kunigų sąstate. 1. Kun. Alf. Petrusis, jam

pačiam prašant, paliuosuotas nuo Alytaus dekanato, Pivašiunų klebono ir Vyskupijos patarėjo pareigų ir paskirtas Paparčių klebonu.

2. Kun. J. Kraujalis, Semeliškių klebonas, perkeltas į Pivašiunus klebonu ir paskirtas Alytaus dekanu.

3. Kun. J. Balčiūnas, Onuškio klebonas, perkeltas į Semeliškes klebonu.

4. Kun. K. Čibas, Paparčių klebonas, perkeltas į Onuškį klebonu.

5. Užuguoščio klebonas kun. J. Malinauskas paliuosuotas nuo klebono pareigų ir paskirtas Žaslių vikaru.

6. Žiežmarių vikaras kun. J. Sadunas paliuosuotas nuo vikaro pareigų ir paskirtas Užuguoščio klebonu.

7. Žaslių vikaras kun. Pr. Cibulskis paskirtas Perlojos klebonu.

8. Daugų vikaras kun. St. Čelkus paskirtas Skudutiškio klebonu.

9. Kun. J. Merkeliš, Riliškių klebonas, perkeltas į Daugus vikaru.

10. Stakliškių vikaras kun. Ad. Žemaitis paskirtas Riliškių klebonu.

11. Perlojos klebonas kun. L. Petkelis paliuosuotas nuo klebono pareigų ir paskirtas Stakliškių vikaru.

12. Aukštadvario klebonas kun. V. Vaičiulis, paskirtas vice-dekanu Stakliškių dekanato.

MEKSIKA. — Iš Meksikos gautas laiškas, kuriame aprašoma, kaip Calles valdžios kareiviai mieste Guadalajara įsilaužė į arkivyskupo Arozo y Jiminez rezidenciją ir kaip visus kambarius apiplėšė. Rastus rezidencijoje daiktus kareiviai sau paėmė.

Laiške pažymima, kad kareiviai neturėjo jokios teisės įsibriauti rezidencijon. Su tarnais jie žiauriai apsiėjo.

Kaip žinoma, arkivyskupas Orozo jau senai yra nuo valdžios agentų pasislėpęs.

MUSŲ DARBAI

Reikia darbininkų.

Visame pasaulyje, ypač žymesnėse vietose, galime rasti lietuvių. Prieš pasaulinį karą daugiausiai lietuvių važiavo į Jungtines Amer. Valstijas. Čia persikėlė ketvirtoji tautos dalis. Išėivija Amerikoje sukūrė daug parapijų, prisistatė bažnyčių, mokyklų, labdarinių įstaigų, draugijų. Tas kilnesnėsių jėgas į bendrą veikimą. O visas kultūrinis darbas subūrė lietuviškas visgi daug dar nepadaryta. Turime didelę kolonijas Jungt. Am. Valstybėse, kur nėra savos bažnyčios, kur neturime savo dvasios vadų-kunigų, kur nėra katalikiško veikimo nei draugijų. Tokioje vietoje atsilankęs jauti, kad pasisklaidę tautiečiai svetimųjų juroje, tirpsta it sniegas pavasario metu, žuva savo Tautai. Kad tas apleistas vietas būtų galima aprūpinti, reikalinga mums turėti daugiau susipratusių vadų, kultūros darbininkų, kunigų. Jų gi Amerikoje per maža turime.

Pasauliniam karui pasibaigus ir užsidarius Amerikos durimis ateiviams, lietuviai pradėjo dideliais buriais plaukti į Argentiją, Braziliją, Kubą ir kitas Amerikos valstijas. Tas jų važiavimas, vykimas nebuvo organizuotas, globotas užtat ir mūsų broliai pietų respublikose atsidūrė vargingiausiame medžiaginiame ir dvasiniame skurde.

Nors dabar Lietuvos valdžia ėmėsi kiek daugiau žiūrėti to reikalo ir net d-rą K. Pakštą pasiuntė tyrinėti ten išėivijos būklės, bet patys žmonės jau pradeda suprasti, kad jų būklė bloga. Šaukiasi į Amerikiečius pagalbos kuriant savo pirmąją parapiją. Ten vėl reikalingi vadai, lietuviai kunigai.

“Laivo” redakcija gavo keletą laišku iš Pietinės Afrikos. Ir ten yra gana apšėiai lietuvių. Butų dar daugiau, jeigu

dvasiniai jų reikalai būtų kam aprūpinti gimtąja kalba. Juodųjų žmonių tarpe gyvendami, smulkiausių dulkių debesimis gerdami, jie nebenori nei gero pelno, nei kitų gėrybių kuomet metų metais turi dvasinį budą kęsti. Neabejojama, kad toji Pietų Afrikos lietuvių kolonija sustiprės, padaugės. Bet kas jų dvasios reikalus rūpins? Ten taip gi reikia lietuvių kunigo, kuris galėtų oficiale anglų kalba susisėkėti su vietine valdžia. Taigi, Amerikos lietuviai turėtų duoti savo broliams vadų, kunigų. Bet patys mažai turi. Kas daryti? Reikia ieškoti savo tarpe mokytų jaunikaitių, reikia jiems nurodyti į plačią kunigo misijonieriaus dirvą, pažadinti norą pasišvesti Dievo garbei ir savo brolių lietuvių naudai, stoti į Vienuoliją ir per Vienuoliją teikti moralę lietuviams pagelbą. Kunigai ne vienuoliai yra savo vyskupo žinioje ir, kunigų stokoje, jie nei vieno į svetimus kraštus neišleis lietuviams patarnauti. Kitaip yra su vienuolijomis. Vienuolis kunigas, vyresniųjų siunčiamas, gali rasti savo darbuotei plačią dirvą.

Bet kol kas tų kultūros darbininkų stoka. Reikia-gi ir daug reikia Kristaus Vynyre darbininkų. Pagelbėkit Kristaus Bažnyčiai rasti gerų pasišventusių darbininkų.

Jeigu-gi kurie jaunuoliai, vaikinai panorėtų minėtų tikslų siekti Marijonų Vienuolijoje, tegul kreipiasi: Marian Fathers 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Kun. J. Šriuoginis, Lietuva	3.00
O. Pleckienė, Mt. Carmel, Pa.	3.00
M. Adamavičienė Shenandoah, Pa.	3.90
Zuz. Šalas ” ”	3.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

CLEVELAND, OHIO. Pradedame suprasti, kad vienybėje galybė. Tos vienybės mums katalikams labai truksta. Draugijos eina kiekviena savais keliais, o į bendrą veikimą mažai paisoma. Nedyvai, kad prieš tikėjimą ir tautybę kovojantieji gaivalai smarkiai kelia galvą. To nebūtų, jeigu mes katalikai visi kaip vienas laikytumės vienybės. Man matos dvi stambios mūsų klaidos, viena — mažai platiname savą katalikišką spaudą, laikraščius, kita — daug kas sekmadieniais vaikščioja pabalusiomis nuo naminės akimis. O visgi galėtų kitaip buti.

Gerai gyvuoja L. Vyčių 25 kp., Moterų Są-gos 26 kp. ir kitos dr-jos. *Kat.*

HARTFORD, CONN. Su dideliu pasišventimu darbuojasi mūsų tarpe didž. gerb. klebonas kun. J. Ambotas. Jo vargu ir triusiu išaugo švenč. Trejybės parapija ir statoma nauja bažnyčia. Šį rudenį, tikimės, įeisime į naują bažnyčią. Pavieni asmenys ir draugijos gausiai aukoja bažnytelės statymui, nors dar daug reikia. Per paskutinį parapijos išvažiavimą, ypač daug pasidarbavus L. Vyčiams, gauta žymi parapijai parama, — net \$1,650.25.

Tokie pasisekimai priduoja drąsos, energijos ne vien gerb. klebonui, bet ir visai švenč. Trejybės parapijai. *J. R-nis.*

CHICAGO. Š. P. M. GIMIMO pūr. turi sumanų ir energingą kleboną, kun. A. Baltutį. Tos parapijos pirmas išvažiavimas į Justice, Ill. buvo 24 liepos dieną. Svetelio privažiavo iš visos Chicagos. Vienių automobilių buvo keli šimtai. Jaunimo pilna. Žmonės ir biznieriai parėmė dailiai naują lietuvių parapiją. Pelno iš to išvažiavimo gauta beveik \$3,000.00. Tai pirmas toks piknikas Chicagoje. Parapija džiaugiasi. *K. M.*

LOWELL, MASS. Mūsų kiek apsnudusi kolonija susilaukė jauno darbėtaus

klebono, kun. Pr. Juro. Kas žino kun. Pr. Juro darbuotę Lawrence, kaip jis ten milžinišką darbą atliko kartu su vietos klebonu kun. Pr. Virmausku, teisingai laukė ir neapsivilė, kad Lowellyje kun. Pr. Juras padarys daug gero. Dabar taisome parapijos svetainę; įrengsime dailiai, kad visiems būtų malonu ir patogų joje dalyvauti. Draugijų gyvenimas atgijo, choras didėja, žmonių pamaldumas auga. Kun. Pr. Juras yra jaunas kunigas, vos 5 metai kunigyستės sukako, bet užtat pačiame veikimo stiprume. *Kaziukas.*

WAUKEGAN, ILL. Joninių išvakarėse turėjome smagią vakarienę, šventėme klebono kun. J. B. Klorio vardines. Dailu labai, kad parapijonai moka pagerbti savo dvasios vadą. Čia matėme įvairias Waukegano draugijas: šv. Antano, Nek. Prasidėjimo P. Šv., Statybos ir Pasakolos B-vė, Altorių Puošimo dr-ja, šv. Kazimiero Akad. Rem. dr-ja, Parapijos Choras, Komitetai, šv. Onos dr-ja ir kiti parodė daug nuoširdumo ir pasakė daug teisingų žodžių: — tikrai, gerb. kun. J. B. Kloris vertas yra teiktos jam pagarbos. *Svečias.*

BALTIMORE, MD., Susilaukėme naujo pagelbininko mūsų klebonui gerb. kun. Smilgiaus. Liepos 17 d. laikė mūsų bažnyčioje pirmas iškilmingas Mišias. Visi linki naujam Kristaus Bažnyčioje darbininkui ilgiausių metų, geros sveikatos ir geriausių sekmių kilniame darbe. *Petras.*

BRADDOCK, PA. Liepos 17 d. turėjome naujo klebono gerb. kun. Abromaičio sutiktuvių vakarienę. Gerb. kun. Abromaitis pirmiau klebonavo Donora, Pa. Dabar gi užėmė kun. Pr. Garmaus vietą pas mus. Vakarienė buvo jauki, maloni. Pasizadėta bendromis jėgomis rūpintis parapijos dvasiniu ir medžiaginiu gerbuvu. *Nekomitetas.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar galima melstis prie šv. Teresės, kurios "Laive" yra novena ir litanija? *E. K. Nashua, N. H.*

ATSAKYMAS. — Taip, galima ir patartina. Tilpusios prie šv. Teresės maldos "Laive" yra kardinolo Jurgio Mundelein patvirtintos.

KLAUSIMAS. — Moteriškė po kudiikiui eina bažnyčion, kad ją kunigas įvestų. Kam tas reikalinga, ar kudiikiui, ar motinai? *E. K., Nashua, N. H.*

ATSAKYMAS. — Dievo palaima abiem reikalinga. Bažnyčia tą specialę motinoms palaiminimą teikia tik bažnyčioj priėmusioms šliubą. "Kortinės" motinos to palaiminimo negali gauti. Susveikusi po ligos motina ateina padėkoti Dievui už suteiktas malones, paaukoti kudiikį ir gauti Bažnyčios jai skirtą palaiminimą.

KLAUSIMAS. — Paaiškinkit, ar reikia atiduoti dovanotą skolą. Atsitikimas buvo toks. Vaikinas paieškojo iš Lietuvos merginą ir manė su ja apsivesti, bet mergina, pamačiusi, kad jis bedievis, netikėlis ir pilnas visokių nedorybių, už jo nėjo. Mergina norėjo jam sugražinti pinigus ir prasišalinti, bet jis pinigų neėmė. Tuomet toji mergina nuo jo pabėgo ir ištekėjo už kito. Dabar tas vyras paieško skolos, pridirbo vargo jaunai porai, apšmeižė.

"L." sk-jas A. B. Honeoye Falls, N. Y.

ATSAKYMAS. — Dovanotų skolų gražinti nereikia. Šiame atsitikime nematyt, kad būtų tikrojam prasmėje skola ir neaišku, ar tikrai jis buvo dovanojęs. Jis merginai išpirko šipkartę dovanų, o ne į skolą. Už tą dovaną būtų ji atsilyginus, jeigu jis būtų buvęs tvarkus, doras žmogus. Jisai pats nenorėjo už "šipkartę" pirkti sau žmoną. Suteiktą merginai dovaną siūlomas neėmė atgal. Labai nedailu iš jo pusės dabar pasigesti duotų do-

vanų. Taigi, nors nematyti tikros pareigos gražinti jam jo suteiktą merginai dovaną, bet dėl šventos ramybės vertėtų jam tą dovaną gražinti ir visai nuo jo atsikratyti.

KLAUSIMAS. — Delko Tamstos vadinate neprigulmingus tautinius kunigus bemoksliais? Juk jie kunigai?

D. Normontas iš Brooklyn, N. Y.

ATSAKYMAS. — Toki jie kunigai kaip Tamsta milijonierius. Pazakristijonavęs porą metų pas "neprigulmingąjį vyskupą" vos pasirašyt bemokas žmogelis, šventinamas to "vyskupo" į "kunigus." Jeigu taip išlavintus "neprigulmingus kunigus" pavadinti mokytais, tai būtų melas. Juk tie Tamstos ginamieji "mokyti neprigulmingi tautiški kunigai" neparašė nei vieno rimto tikybinio veikalo, kur pasisakytų į ką tiki ir kodėl. Jie savo lapeliuose panašiai kolioja katalikų dvasiškiją, kaip ir Tamsta trijuose laiško puslapiuose. Jeigu išsikolioti Tamstos supratimu reiškia mokslą, tai Tamsta galėtų neužilgo tapti "neprigulmingųjų popiežiumi."

KLAUSIMAS. — Ar gali kada nors būti sunki nuodėmė pavogus tik 7 centus? *V. B-nis Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Taip, jeigu nuskrįaustam pasidaro dideli sielai, ar kunui nuostoliai. Pav. pavogęs paskutinius jo 7 centus, gali sutrukdyti jam nuvažiuoti šv. Mišių sekmadienyje išklaudyti, arba priversti visą dieną išpasninkauti. Nuodėmės didumą nereikia vien paimta suma svėrti, bet taipgi atsižvelgti į pasekas ir padarytos skriaudos tikslą. Tamstai ir visiems patariu nei vieno svetimo cento nesisavinti, — vistiek reikės atsilyginti; nuo V. Dievo nepabėgsi.

KLAUSIMAS. — Ant kieno vardo rašyti laišką, siunčiant auką Gregorinėms

šv. Mišioms Marijonams?

Morta Y. New Britain, Conn.

ATSAKYMAS. — Auką siųskite Marijonų Kongregacijos vardu Amerikoje *Congregation of Marian Fathers 2336 S. Oakley Av., Chicago, Ill.* O Lietuvoje galima siųsti *Kunigų Marijonų Vienuolynas. Bažnyčios g-vė 18, Mariampolė*, arba į Kauną: *Kunigų Marijonų Vienuolynas, Laisvės Aleja 61. Kaunas.*

KLAUSIMAS. — Kodel katalikai remia bedievių, socialistų ir bolševikų spaudą? 2. Kodel garsina savo brangius numerėlius bedieviškuos šlamštuos?

J. K. Shenandoah, Pa.

ATSAKYMAS. — Susipratę, pažangūs katalikai to nedaro, tik koki tamsuoliai, abejojantieji, ar kartais jų protėviai nebuvo bezdžionės, tie seka "monkių" vaikus socialistus ir kitus klaidatikius. Tokie paukščiai moka tik savo lizdą teršti, priešus stiprinti ir džiaugiasi, kada koks laisvamanėlis juos už tą išdaviko darbą pagirs.

KLAUSIMAS. — Ar šiemet prieš Sekmines subatoj buvo pasnikas, ar ne?

N. O. Braddock, Pa.

ATSAKYMAS. — Subatoj prieš Sekmines pasniko nebuvo, jis buvo subatoj po Sekminių — ketvirtis metų.

Lietuvos Žinios

Švėkšna. Gegužio 27, 28 ir 30 dienomis įvyko Švėkšnoj iškilmingas Šv. Pranciškaus jubiliejaus paminėjimas. Buvo užkviestas iš Kauno tėvas Pranciškus (Bizauskas), bet iš priežasties ligos neatvyko, prisėjo vietiniam kunigams per tris dienas sakyti konferencijas ir išpažinčių klausyti. 28 d. gegužio 21 asmuo priėmė tretį ordeną Šv. Pranciškaus, o 9 asmenys tą pačią dieną padarė profesiją, taip kad skaitlių Švėkšnos tretininkų iš viso yra 289 asmenys. Gražiausi diena buvo 29 gegužio, nes tą rytmetį laike iškilmingų Šv. Mišių visi tretininkai priėmė Šv. Komuniją, o po visų pamaldų 3 val. susirinko į didelę salę Švėkšnos klebonijoje ir ten visi valgė pietus, buvo dar keletos žymesnių Švėkšnos asmenų ir įvairių organizacijų atstovai. Iš viso prie gražiai papuoštų stalų susėdo 320 asmenų. Buvo pasakyta keletas prakalbų, kalbėjo gerb. kan. Macejauskis, sveikindamas visus, kaipo

tretininkų direktorius, kapelionas Budvytis vardu Pavasarininkų ir poni Rakauskienė vardu L. K. Moterų draugijos.

Laike pietų padaryta rinkliava tėvui Pranciškui Bizauskui kelionei į Assižų, surinkta 150 litų. Visi susirinkusieji labai patenkinti ir sužadinti tos pramogos širdingumu ir skirstėsi namo kupini gražiausių įspudžių ir kilniausių pasiryžimų. Garbė vietos tretininkų valdybai, kad surengė taip gražų Šv. Pranciškaus jubiliejaus paminėjimą, garbė ir nariams, kurie prie to paminėjimo prisidėjo. "Ž. Prietelis."

Lietuvos Vokietijos ekonominės derybos. Kaunas, 9. 7. "Litausehe Rundschau" pranešimu, apie liepos mėn. 20 d. prasidėsiančios Lietuvos Vokietijos ekonominės derybos. Oficialiai derybose pirmininkausias Lietuvos pasiuntinys Vokietijoje p. Sidzikauskas, o praktišką darbą vesias Dr. Karvelis. Derybos eisiančios pasitikėjimo ir susitarimo dvasioje.

"Klaipėdos Garsas."

DIENRAŠTIS "DRAUGAS"

— Kviečia Visus —

METININ PIKNIKAN

Nedēlioje, Rugp.-Aug. 7 d., 1927 m.

Bergman's Darže, Riverside, Illinois

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĒLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.